

Jussi Kosonen
1.2.1918–17.2.2003

Suomalaisen nuohoojamestari Kososen perheeseen syntyi Pietarissa 1.helmikuuta 1918 kuopuksena Jussi. Perheessä oli ennestään kolme poikaa ja kolme tyttöä, joten leikkikavereista ei varmasti ollut puutetta. Isän varhainen kuolema ja Venäjän silloiset olot saivat äidin lapsineen muuttamaan Suomeen vuonna 1920.

Uudeksi kotikaupungiksi tuli Viipuri, jossa Jussi kävi kansakoulun ja Viipurin taidekoulun 1934–1937. Keväällä 1939 kutsui armeija hänet palvelukseensa. Syksyllä YH:n (ylimääräiset kertausharjoitukset) aikana hän sai ensikokemukset tulevasta ammatistaan. Kysyttiin vapaaehtoista kartanpiirtäjää suurentamaan 1:20 000 top. kartoja suureksi seinäkartaksi esikunnan seinälle. Rohkeasti Jussi ilmoittautui tehtävään. Olihan takana taidekoulussa saatu kokemus ja hyvä värien hallinta. Työ onnistui, tuleva elämänura oli löytynyt. Seuraavat runsaat kolme kuukautta olivat Talvisodan aikaa, jonka jälkeen asevelvollisuus jatkui vielä marraskuuhun 1940.

Helsinki oli tullut Jussin kotikaupungiksi jo vuonna 1938, ja tänne hän palasi mainospiirtäjän tehtäviin. Työtilanne oli vain heikonlainen, olihan toinen maailmansota edelleen käynnissä, eikä tavaroita tai palveluita ollut juuri mainostettavaksi.

Keväällä 1941 oli Merenkulkuhallituksessa merikarttaosastolla vapaana kartografin paikka, johon hänet valittiin. Kahden vuoden kuluttua oli Maanmittauslaituksessa kartografisessa toimistossa vastaava virka avoinna ja runsaat kolme vuosikymmentä kestänyt työura oli alkanut.

Tosin siinäkin oli hiukan poik-

keamia. Vuosina 1952–1964 hän oli topografisen toimiston palveluksessa tekemässä peruskarttaa 1:20 000 ja sen jälkeen ykköskartografina kartografisessa toimistossa vuoteen 1980, jolloin hän jäi eläkkeelle.

Työyhteisössämme oli Jussi hyvin keskeinen henkilö. Hänen karjalainen mielenlaatunsa ja huumorinsa ei koskaan ollut loukkaavaa. Ei pilapiirroksissakaan, joita hän oli tehnyt 1950-luvulla miltei koko henkilökunnasta. Vielä eläkkeellä ollessaan hän oli mukana järjestämässä MML:n taidenäyttelyä Pasilassa. Viipurin Taiteilijaseuran sihteerinä hän toimi 25 vuoden ajan.

Pauli Hartzell

Piiri-insinööri
Tauno Kullervo Impivaara
29.5.1926–3.2.2003

Helmikuun alkupäivinä tuli viesti, piiri-insinööri, dipl.ins. Tauno Kullervo Impivaara on poistunut sairauden murtamana keskuudestamme 3.2.2003 Joensuussa.

Mikkelin maalaiskunnassa 29.5.1926 syntynyt ”Tane”, kuten me häntä kutsuimme, oli kirjoittanut ylioppilaaksi 1946 Mikkelin lyseosta, mutta jo sitä ennen, lukiolaisena, hän oli ehtinyt isänmaata puolustamaan. Opiskeltuaan teknillisen korkeakoulun maanmittausosastossa hän suoritti diplomi-insinöörin tutkinnon vuonna 1951. Tuoreena maanmittarina, puolisona ja perheenisänä Tane aloitti saman tien yli 35 vuoden virkauransa maanmittaushallinnon palveluksessa.

Auskultoinnin jälkeen hän toimi alkuun Kuopion, sitten Pohjois-Karjalan läänissä vuodesta 1951 aina vuoteen 1977, jolloin hänet nimitettiin Pohjois-Karjalan läänin maanmittauskonttorin tarkastajan virkaan. Toiminta tässä samoin kuin Joensuun maanmittaustoimiston apulaispiiri-insinöörinä 1978 jäi lyhyeksi, sillä hänet nimitettiin 1979 saman maanmittaustoimiston päälliköksi, piiri-insinööriksi, josta virasta hän jäi rintamaveteraanieläkkeelle 1986.

Tanen virkaura oli työntäyteinen. Olihan hänen valmistuessaan vielä tuoreessa muistissa sota-aika, jolloin maanmittaustoimistuksen suorittaminen oli ollut lähes pysähdyksissä. Siirtoväen ja rintamamiesten asuttaminen, maanhankintalain toimeenpano jatkui vielä lähes 1950-luvun. Ja samaan aikaan piti purkaa tavanomaisten toimitusten, lohkomisten ja erityisesti halkomisten ruuhka. Työpäivät eivät olleet kahdeksantun-

tisia eivätkä olosuhteet toimituspaikalla kaksisia. Monesti viimeistely ja pöytäkirjan laatiminen tapahtui syrjäisessä salomökissä iltamyöhällä myrskylyhdyn valossa. Tanen toimialueettahan oli alkuun Iloantsi ja vuodesta 1963 Pielisjärvi.

Päätoimensa ohella Tane toimi Pohjois-Karjalan lääninoikeuden lisäjäsenenä 1980–1984 sekä Lieksan kaupungin lunastustoimikunnan jäsenenä 1967–1976 ja asuntotuotantolautakunnan varapuheenjohtajana 1969–1970. Lisäksi hän toimi KOP:n valvojana 1965–1993. Hän osallistui aktiivisesti Lions-toimintaan ja oli vuonna 1956 perustamassa LC-Iloantsin.

Rauhallisesti ja määrätietoisesti Tane vei toimitukset alusta loppuun. Toimitusinsinöörinä hän piti aina tunnollisesti huolta asiansaisten oikeuksien ja velvollisuuksien käsittelystä sekä toimituksen moitteettomasta lopputuloksesta. Niinpä hän nauttikin asiansaisten tinkimätöntä luottamusta. Kuvaavaa hänen työtavalleen oli pohdiskelleva päätöksenteke, josta me harjoittelijatkin saimme vastaisen varalle erinomaiset eväät. Luonteeltaan hän oli iloinen, välitön sekä aina valmis tukemaan ja auttamaan niin kollegoitaan kuin työtovereitaankin.

Ansiostaan Tanelle oli myönnetty Suomen Leijonan ritarikunnan I luokan ritarimerkki, Valtion virka-ansiomerkki sekä Jatkosodan muistomitali. Kaipaamaan häntä jäivät puoliso Esteri ja lapset perheineen.

Pertti Saarelainen